

ดังกล่าว มิฉะนั้นแล้วจะทำให้หลักความเสมอภาคที่ดี หลักข้อห้ามมิให้มีการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม ตามมาตรา 30 ของรัฐธรรมนูญ ซึ่งมีลักษณะเป็นนามธรรมสูงก็จะถูกใช้ภายใต้ดุลพินิจของรัฐ โดยไม่สามารถจะวางเกณฑ์ได้ว่า แค่นั้นเพียงใดเป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม หรือ เป็นกรณีที่ขัดกับหลักความเสมอภาค

จากแนวคิดที่ขัดแย้งกันทั้งสองแนวคิดนี้ จึงทำให้เกิดปัญหาที่น่าศึกษาว่าแนวคิดใด น่าจะเป็นแนวคิดที่ถูกต้อง และเนื่องจากกฎหมายว่าด้วยการเลือกปฏิบัตินี้เป็นลักษณะหนึ่งของ กฎหมายสิทธิมนุษยชนอันเป็นกฎหมายระหว่างประเทศ ดังนั้นการศึกษากฎหมายระหว่างประเทศ เกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยการเลือกปฏิบัติ ก็อาจเป็นแนวทางหนึ่งที่ช่วยหาคำตอบในการเลือกใช้ แนวคิดได้ ซึ่งจากการศึกษาพบว่า การใช้กฎหมายว่าด้วยการเลือกปฏิบัตินั้นมีหลักเกณฑ์ที่ช่วยในการวินิจฉัยว่ากรณีใดถือเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมหรือไม่ และเหตุแห่งการเลือกปฏิบัติ นั้นมีขอบเขตเพียงใด ปัญหาประการต่อมาจึงเกิดขึ้นว่า การใช้กฎหมายว่าด้วยการเลือกปฏิบัติใน ประเทศไทยนั้นได้ใช้อย่างมีความสอดคล้องกับกฎหมายระหว่างประเทศหรือไม่

2. สมมติฐานของการวิจัย

เมื่อพิจารณาจากคดีที่เคยขึ้นสู่ศาลรัฐธรรมนูญและศาลปกครองในประเด็นที่ เกี่ยวกับการเลือกปฏิบัติเพราะเหตุความแตกต่างในเรื่องสภาพทางกายหรือสุขภาพ การให้เหตุผล ของศาลในการวินิจฉัยยังไม่เป็นที่น่าพอใจกับความต้องการของสังคม กล่าวคือเกิดเสียงสะท้อน ออกมาว่าการใช้กฎหมายการเลือกปฏิบัตินั้นไม่ได้ทำให้เกิดความเสมอภาคอย่างที่ควรจะเป็น อีกทั้งไม่สามารถสรุปหลักเกณฑ์ที่ศาลนำมาใช้ในการวินิจฉัยปัญหาดังกล่าวได้ นอกจากนี้เมื่อ พิจารณาถึงกฎหมายที่ออกมาใช้ในสังคมก็ยังพบว่าเนื้อหาสาระในกฎหมายบางฉบับนั้นเปิดช่อง ให้มีการเลือกปฏิบัติได้อันจะเป็นการขัดกับกฎหมายรัฐธรรมนูญ จากสิ่งที่เกิดขึ้นสามารถนำไปสู่ การประณามในทางระหว่างประเทศถึงความบกพร่องในการให้ความคุ้มครองต่อสิทธิมนุษยชน และอาจส่งผลกระทบต่อทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศของประเทศไทยได้ เนื่องจากในปัจจุบันนี้ได้ มีการอ้างถึงการกีดกันทางการค้าในสินค้าที่เกิดจากการละเมิดสิทธิมนุษยชน นอกจากนี้ยังแสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพในการจัดการทรัพยากรมนุษย์ซึ่งถือเป็นทรัพยากรที่สำคัญที่สุดอีกด้วย ดังนั้น ปัญหาที่อาจเกิดขึ้นจากความไม่ใส่ใจในรายละเอียดเพียงเล็กน้อยก็อาจนำไปสู่ปัญหาที่ ใหญ่ขึ้นได้ โดยเฉพาะเมื่อปัญหาที่เกิดขึ้นนั้นเป็นปัญหาที่เกี่ยวกับสิทธิของมนุษย์

จากปัญหาดังกล่าว หากว่าเราสามารถอธิบายถึงเหตุผลในการจัดการกับปัญหา กล่าวคือสามารถอธิบายได้ว่าการใช้กฎหมายว่าด้วยการเลือกปฏิบัติประกอบไปด้วยเหตุผลแห่ง

ความเสมอภาคอย่างไร ก็จะเป็นการตอบคำถามของสังคมทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศได้ แต่หากไม่สามารถอธิบายการใช้กฎหมายดังกล่าวหรือเหตุผลที่ใช้ประกอบการอธิบายนั้นไม่สมเหตุสมผลย่อมทำให้การใช้กฎหมายในสังคมเกิดความเสื่อมศรัทธาจากประชาชน สมมติฐานในวิทยานิพนธ์นี้จึงมาจากปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศว่าการใช้กฎหมายว่าด้วยการเลือกปฏิบัติเพราะเหตุความพิการในประเทศไทยนั้นอาจจะยังไม่สอดคล้องกับกฎหมายระหว่างประเทศ

3. ขอบเขตของการวิจัย

จากการศึกษาพบว่ากฎหมายว่าด้วยการเลือกปฏิบัติประกอบไปด้วยองค์ประกอบที่สำคัญสองประการคือ การเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม และเหตุแห่งการเลือกปฏิบัติ ในกรณีของเหตุแห่งการเลือกปฏิบัติในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้มาจากภาษาอังกฤษว่า “disability” ซึ่งเมื่อค้นความหมายจากเว็บไซต์ของราชบัณฑิตยสถานในหน้าศัพท์บัญญัติวิชาการจะพบความหมายของคำว่า “disability” เป็นศัพท์อยู่ในสาขาวิชาประชากรศาสตร์ หมายความว่า “ความพิการ, ทูพพลภาพ” ซึ่งคำว่า “ความพิการ” ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 หมายความว่า เสียอวัยวะ มีแขนขา เป็นต้น เสียไปจากสภาพเดิม ส่วนคำว่า “ทูพพลภาพ” หมายความว่า หย่อนกำลังความสามารถที่จะประกอบการงานตามปกติได้ โดยเมื่อเปรียบเทียบกับเหตุที่กำหนดไว้ตามรัฐธรรมนูญมาตรา 30 จะใกล้เคียงกับเหตุ “สภาพทางกายหรือสุขภาพ”

วิทยานิพนธ์นี้มุ่งที่จะศึกษาถึงกฎหมายระหว่างประเทศที่ว่าด้วยการเลือกปฏิบัติเพราะเหตุความพิการ โดยศึกษาถึงหลักในการเลือกปฏิบัติเพื่อให้เกิดความเสมอภาคไม่ว่าจะเป็นการห้ามเลือกปฏิบัติหรือการเลือกปฏิบัติที่เป็นธรรม และศึกษาขอบเขตของ “ความพิการ” ที่สามารถนำมาอ้างถึงการเลือกปฏิบัติอันทำให้เกิดความไม่เป็นธรรมนั้น โดยจะศึกษาถึงกฎหมายภายในของต่างประเทศด้วยเนื่องจากมีความชัดเจนกว่าโดยเฉพาะกฎหมายว่าด้วยการเลือกปฏิบัติของประเทศอังกฤษและประเทศสหรัฐอเมริกา เพื่อค้นหาแนวทางที่กฎหมายระหว่างประเทศน่าจะใช้ในการวินิจฉัยถึงการเลือกปฏิบัติและการอ้างเหตุแห่งการเลือกปฏิบัติ ในส่วนของการวิเคราะห์การใช้กฎหมายในประเทศไทยนั้นจะศึกษาจากคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญและศาลปกครองที่เกิดขึ้น และกฎหมายที่ออกมาบังคับใช้ในส่วนที่จะเกี่ยวกับการเลือกปฏิบัติและการให้ความหมายหรือขอบเขตของความพิการ

4. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

4.1 ศึกษากฎหมายระหว่างประเทศที่เกี่ยวกับการใช้กฎหมายว่าด้วยการเลือกปฏิบัติ เพราะเหตุความพิการเพื่อหาหลักเกณฑ์ที่ใช้ในการวินิจฉัยการเลือกปฏิบัติ

4.2 ศึกษาความหมายและขอบเขตของ "ความพิการ" หรือ "disability" ตามกฎหมายระหว่างประเทศและกฎหมายต่างประเทศอันจะนำมาอ้างเป็นเหตุแห่งการเลือกปฏิบัติ

4.3 ศึกษาและวิเคราะห์กฎหมายและคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญและศาลปกครองในประเทศไทยที่เกี่ยวกับการเลือกปฏิบัติเพราะเหตุความพิการ รวมทั้งศึกษาถึงความหมายและขอบเขตของ "ความพิการ" อันจะนำมาอ้างเป็นเหตุแห่งการเลือกปฏิบัติในประเทศไทย

5. วิธีดำเนินการศึกษา

เน้นการศึกษาโดยวิธีวิจัยเอกสาร (Documentary Research) เป็นหลัก โดยค้นคว้าจากหนังสือ กฎหมาย คำวินิจฉัยของศาล รวมถึงสื่อทางอินเทอร์เน็ตทั้งภายในและต่างประเทศ แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อพิสูจน์สมมติฐาน

6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

6.1 ได้ทราบถึงการใช้กฎหมายว่าด้วยการเลือกปฏิบัติเพราะเหตุความพิการตามกฎหมายระหว่างประเทศ

6.2 ได้ทราบถึงปัญหาในการใช้กฎหมายว่าด้วยการเลือกปฏิบัติเพราะเหตุความพิการในประเทศไทย

6.3 ได้ค้นหาแนวทางในการใช้กฎหมายว่าด้วยการเลือกปฏิบัติเพราะเหตุความพิการเพื่อให้เกิดความสอดคล้องกับทางระหว่างประเทศ